

קורבן פסח: לצאת מארבעת הגלויות

עיבור, יניקה ומוחין. "עיבור ויניקה" - האדם מצומצם- בגלות, רחוק מעצמו, כעובר היונק- החיבור הוא בצורה מאוד ראשונית.¹⁴ "מוחין" הוא מצב של גדלות- גאולה, חיבור לעצמיות, לעצמאות, לעוצמות¹⁵.

קדש: כוס ראשונה

אוטו רנק (Otto Rank) כתב על הטראומה הראשונה של יציאת הולד אל העולם. "העזה, להחליף, כביכול, את עולם הנתונים הממשיים הקונקרטיים בדבר מה ערטילאי, לא ריאלי"¹⁷.
היין- תפקידו הבאת כל הסודות הסמויים אל התודעה דרך "טראומה".
"לפיכך כל אָסֵד נֶאָסֵד חָיֵב לוֹמֵר, בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם"¹⁸

ורחין: תשובה אל שלמות האמצעים

העבודה מתחילה בסלידה מן הרע והלכלוך, שאיפה להסיר הבגדים הצואים²⁰ ו"זרקתי עליכם מים טהורים וטיהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם"²¹. עבודת ניקוי והסרה. נדיר שאנחנו פועלים ללא מניעה תועלת- אינטרס

הקערה אל מול ההגדה

דומם- הרוסת, צומת- כרפס ומרור, חי- זרוע וביצה. בנוסף מופיעה המצה שהיא הפותחת את הדיבור. ליל הסדר הוא הרצוא ושוב בין הטבעי לעל טבעי, בין המודעות הטבעית והמודעות העל טבעית-

כרפס: חיזוקים שליליים חיוביים

העיסוק עם ה"סתמי" בנפש הוא ע"פ מימרת חז"ל: "אבר קטן יש באדם משביעו רעב ומרעיבו שבע"²⁶, בתחבולות תעשה לך מלחמה"²⁷.
אכילת הירק ללא תאוה- ללא צורך

יחין: חינוך אל הגדלות

הכהנים אכלו בקדושה ובשמחה ומאידך- בתיאבון.

¹⁴ ראה העבודות של דניאל שטרן, "יומנו של תינוק" על העצמי הראשוני, emergent self.

¹⁵ מתוך שיחה עם דוד בן יוסף

¹⁷ ק' פרנקנשטיין, "טיפוח החשיבה כמקור לכטחון אישי", שדמות לד (1969)

¹⁸ משנה סנהדרין ד, ה

²⁰ זכריה ג, ה

²¹ יחזקאל לו, כה

²⁶ אבר קטן יש באדם משביעו רעב ומרעיבו שבע, ראה לדוגמה במסכת סנהדרין קז, א

²⁷ סנהדרין מב, א